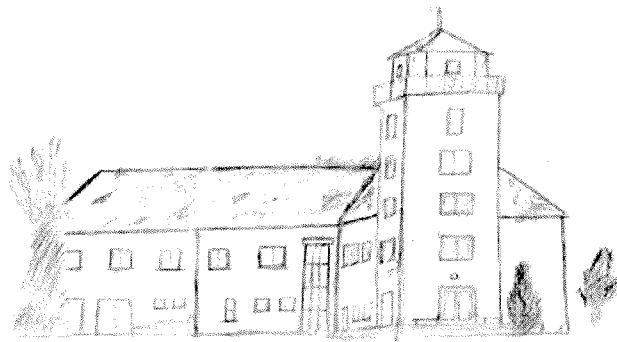
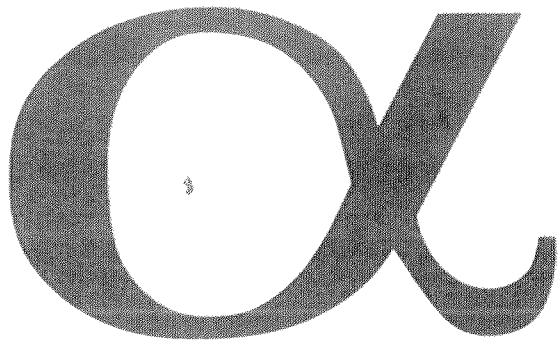

XIII.évfolyam 7. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2012 március

Húsvétváró beszélgetés

Melyek a húsvét valódi üzenetei, jelentősége a fiatalok számára és hogyan kerülhetünk hozzá közelebb? Hogyan őrizhetjük meg az igazi értékeket? Mibe kapaszkodjanak a lélekben bizonytalankodók? Mit hozott a reformáció a húsvéti ünnepkörben? Miben más a lelkipásztor húsvétja, mint a gyülekezeti tagoké? Mely ifjúkori élményét idézi fel a húsvét alkalmával? Ezekre a kérdésekre kaptunk választ Dr. P. Tóth Béla tiszteletes úrtól, ünnepi beszélgetésünkben.

A keresztyénség legnagyobb ünnepe a húsvét. Az ünnep üzenetei közül mi lehet a legjelentősebb a 21. századi fiataloknak?

A mai fiatalok a világhálón, a Facebookon élve nap, mint nap átélhetik azt, hogy sokan vagyunk, összetartozunk. „De jó, hogy vannak barátaim, akikkel közölhetem az életem történetét, akikkel fényképeket, eseményeket megoszthatok!” És ennek az élménye - hogy sokan vagyunk - húsvétkor úgy szól, hogy még eggyel többen vagyunk, mert Jézus feltámadt és él! Ez volt az első tanítványok megrázó, nagy tapasztalása, hogy Jézus ott van közöttük feltámadott, lelki testében, így többen vannak, mint ahányan barátok és tanítványok

összejöttek abban a szobában. Ezt az élményt kívánom szívből a mai fiataloknak is, tapasztaljuk meg együtt, hogy mi is eggyel többen vagyunk, mint gondolnánk.

A Kálvin emlékévek kapcsán felvetődik: mit hozott a kálvini reformáció a húsvéti ünnepkörrel kapcsolatban – azaz, a húsvét megközelítésében mi a református jellegzetesség?

A református húsvéti öröm teljesen azonos az egyetemes keresztyénség húsvéti örömével, mivel Jézus jelenlétének, feltámadott valóságának öröme. A többlet abban áll, hogy mi reformátusok fontosnak tartjuk

a bibliai, írott alapokat, amik számunkra a húsvéti érzéseket pontos és konkrét tartalommal töltik meg: hogy üres volt a sír, a tanítványok élete megváltozott, és megtapasztalták Jézus feltámadott testben, szellemi valóság-

ban való jelenlétét maguk között. Mi, éppen a kálvini hagyomány jegyében mindig újra visszatérünk ezekhez a bibliai alapokhoz, s ezekből kiindulva merítünk erőt. Minden egyes részlet üzenettel teljes, egészen apró kis mozzanatok is nagy horderejű igei üzenetet tartalmaznak, amiket mind igyekszünk érteni és komolyan is veszünk.

A Kehely márciusi számának vezércikkében Lovadi István segédlelkész úr hangsúlyozza, hogy lélekben közelebb kell kerülnünk a húsvét igazi jelentőségéhez. Van-e kifejezetten fiatalok számára javasolható útja az ehhez szükséges önvizsgálatnak?

Feltétlenül. Ha az önvizsgálat valódi, akkor abból nem csak hangulatok, hanem megalapozott elhatározások is támadnak, így aki tényleg önvizsgálatra jut, nem csak rádöbben fogyatkozásaira, hanem meg is jobbítja életét. Ez az a többlet, amit az önvizsgálathoz mindig tanácsolni lehet: ne maradjon a bánkódás az érzések szintjén, hanem fakadjon belőle tényleges életváltás.

A most felnőttkorba lépő generációból egyre többen érezzük a fogyasztásközpontú értékrend tarthatatlanságát. Mit tehetünk mi, egymás között a valódi értékek érdekében?

A fogyasztói társadalom nagy veszélye, hogy az ember animális, állatvilággal azonos létét erősíti: szerezd meg, fogyasszál, egyél - ez a program az erdei lények, az állatvilág lényei számára is pontosan adott. Nekünk azonban ennél több a dolgunk. Az ember kultúrája éppen abban áll, hogy tud esetenként „nem fogyasztani”, egy magasabb cél érdekében magától akár fontos dolgokat is megvonni. Nem kell pl. mindent azonnal, indulatokkal lereagálni, nem szükséges most rögtön, mindent direktben magunknak megszerezni, hiszen mi tudunk – pontosan kulturáltságunk mértékétől függően – késleltetni. Tudunk, ha kell, csendben lenni, semmit nem tenni, „csak” befelé fordulni, imádkozni, még böjtöt tartani is - egyszóval önmagunk fölé emelkedni. Ehhez komoly belső lelki készenlét, a lélektan nyelvén „én-erők” szükségesek, amik nem teremnek maguktól. Meg kell találni hozzájuk a forrásokat, a jó olvasmányokat, értékes filmeket, amiket aztán ajánlhatunk egymásnak. Ezek által életre szólóan erősíthetjük egymást, hozzájárulhatunk egymás lelki-szellemi növekedéséhez.

Karácsonyi beszélgetésünkben megtudhattuk Tiszteletes úrtól, hogy a lelkészeknek egészen mást jelent az ünnepi készülődés, mint a gyülekezeti tagoknak.

Így van ez a húsvét esetében is?

Igen, talán még inkább, hiszen a nagyhét elején ott a virágvasárnap. Ilyenkor rendkívüli ünnep gyülekezetünkben a konfirmáció, sok-sok vendég, délután pedig az ünnepi hangverseny, amik előkészítésével mind sok a feladat. Nagypénteken két úrvacsorás istentisztelet, délután pedig passió, aztán húsvét hajnali megemlékezés a református temetőben elhunyt szeretteinkről, a feltámadás meghirdetése a szabad ég alatt, elhunyt szeretteink pora felett. Úgyhogy húsvétkor valóban minden tekintetben több tennivaló akad. De ha lehet, az öröm is több.

Az ünnepek mindig felszínre hozzák a múlt emlékeit. Milyen ifjúkori élménye jut eszébe Tiszteletes úrnak először a húsvétal kapcsolatban?

Mi ötten voltunk testvérek, és a három fiú minden húsvét másnapon locsolkodni indult. Fölkerestük a lányos házakat, amelyekhez volt valamilyen ismeretségünk, és ez a locsolkodás segített abban, hogy megtanuljunk az elemi viselkedési formákat, mit jelent társalogni, normálisan viselkedni egy lányos háznál, egyáltalán bemenni egy lányos házhoz. Ez sok szorongásnak, kisfiús gátlásnak a tudatos feloldását jelentette, ami később, felnőttkorban más területen is hasznunkra vált.

Reméljük, hogy az ünnepi szolgálat után lesz alkalma egy kis pihenésre is. Van-e hagyományos, megszokott családi programja ebben az időszakban?

Sajnos, szüleim már nem élnek. Amikor még éltek, akkor őket látogattuk meg az ünnep kapcsán, rendszerint az ünnep másodnapján délután. Most már ők elmentek a minden élők útján, úgyhogy húsvét harmadnapján teljes pihenőnapot szoktunk tartani, amikor lehetőség szerint nem vállalunk szolgálatot. Ünnep első napján mind a három fiunkat ebédre látjuk vendégül, és a legátus is nálunk ebédel. Nagy örömünk, hogy középső fiamék babát várnak, s ha minden szépen rendben alakul, szeptemberre nagyszülők lehetünk. Húsvét után aztán, ha lehet, egy-egy kirándulásra azért sor kerül, belefér akár egy rövidebb utazás is - de ezek is a pihenésről szólnak.

Tavasza van, ébred a természet, sokakban mégis fokozódik az elkeseredettség,

a depresszió. Milyen húsvéti üzenetet fogalmazna meg a lélekben bizonytalankodók felé?

Érdekes, hogy a depressziós betegek, vagy akár a depressziós hangulatban lévők is az egyre hosszabb nappalok ellenére nem kíváncsiak ki a természetbe – pont ehhez nincs kedvük. Nekik kétszeresen rossz, hogy itt a tavasz és valami új, örömteli időszak kezdődik az életben, amiben ők nem tudnak igazán részt venni. Számukra azt tudom ajánlani, hogy ne csak a saját érzéseikre figyeljenek, mert az nagyon nem jó, ha az ember maga körül pörög. Kapcsolódjanak bele gyülekezetük ünnepébe, vegye-

nek részt örömteli alkalmakon, ahol közös ének dicséri a Feltámadottat, ahol szeretetben szolgáló közösségek tesznek valamit másokért, akiknek nehéz életsorsuk adódott. Egymást fölkeresik, ünnepi ajándékokat is adnak. Oldódjon föl a rosszkedvű ember a közösség örömteli ünnepi hálaadásában. Emlékezzünk az ókeresztyén húsvéti köszöntésre: Krisztus feltámadott! Valóban feltámadott!

Tiszteletes úr, az Alfa olvasói nevében köszönöm a beszélgetést!

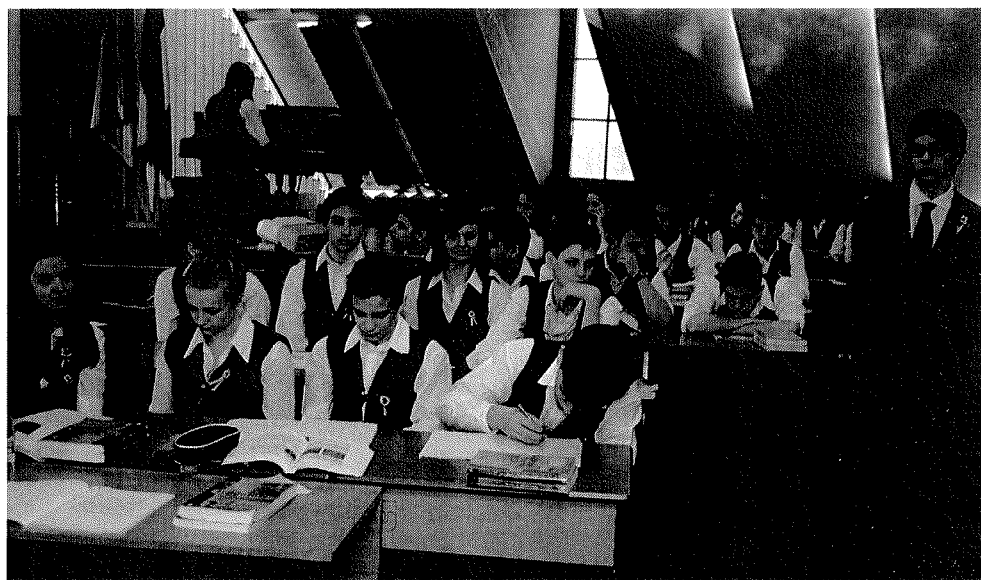
Haraszi Lilla, 12. NYEK

Március 15.

Március 15. jelentős nemzeti ünnepünk. Ez a nap a nemzetről, a nemzeti összetartozásról, a közös múltunkról és a hazánkért áldozatot hozott hősök tiszteletéről szól. Ekkor az ország minden iskolájában, a diákok ünnepi műsorban emlékeznek meg az 1848-as forradalom eseményeiről és szereplőiről. A mi iskolánkban e műsor összeállításának feladata a 9. a osztály tanulóinak jutott, akik idén, meglepő módon nem törekedtek korhű díszletre és öltözetre e forradalmi nap történéseinek bemutatásakor. A színpadkép egy osztályterem volt, ahol azonban nem a Pilvax kávéházi asztaltársaság, vagy a forradalmi ifjak, illetve a nemzet nagyjai – Petőfi Sándor, Kossuth Lajos, Széchenyi István vagy Deák Ferenc – keltek életre, hanem a padosorokban a reformkor és a forradalom szellemiségét különböző

dokumentumokkal, irodalmi részletekkel, versekkel, énekekkel megidéző 9. a osztály diákjai foglaltak helyet. Rendhagyó irodalomórára csöppentünk. Ők önmagukat és egyben a jelen ifjúságát képviselték, azt a generációt, akik már egy szabad világba születtek. Egy olyan világba, amelyben az Irinyi József által szerkesztett 12 pontban foglalt követelések egy részén túlhaladt a történelem, másik része pedig természetes része lett társadalmunknak. Ugyanakkor e szabad világban nem élnek már Petőfik, Kossuthok, Széchenyik, így egyre nagyobb szükség van az emléküik ápolására, azért, hogy a szabadság példaképeiként fenn tudjanak maradni mindannyiunk számára.

Szondy Dalma 9. ny

A DPR hírei

A diákpresbitérium legutóbbi értekezletének jegyzőkönyvéből.

Ez év márciusától az Alfában jelennek meg havi rendszerességgel a Diákpresbitérium által kieszközölt változások, tervek, javaslatok és minden, ami Rólatok szól, Titeket érint. A tisztánlátás kedvéért nézzük először a február másodikán történeteket:

- Az oktatási törvény alapján lefektettük diákpresbitériumunk új működési szabályzatának alapját és tisztáztuk bizottságaink feladatkörét.

- Alelnököt választottunk Gáthy Gergő (12. ny) személyében.

- Javasoltuk, hogy a hétfő reggeli áhítaton ifjúsági énekeket is énekelhessünk.

- Elindítottuk a sportminiszter választást.

Március nyolcadikán került sor a következő ülésre, ahol az alábbiakat vitattuk-beszéltük meg:

- A Köznevelési Törvény új érettségi feltételként kötelezővé tette minden diák számára 50 óra iskolai közösségi szolgálat elvégzését, úgyhogy a ti feladatotok, hogy az osztálytitkáraitokhoz eljuttassátok az ötleteiteket, hogy mit csinálnátok szívesen.

- Jövő év elején ellátogat iskolánkba Varó Dani, aki már most várja kérdéseiteket, témákat, hogy miről beszéljen, amit szintén a DPR-ben titeket képviselő diákoknak kell átadnotok.

- Jeleztétek, hogy idén családonként csak egy évkönyvet kaptatok, annak ellenére, hogy beiratkozásnál mindenki fizetett érte (ez nyilván azokat érinti, akik kisebb-nagyobb testvérrel együtt járnak a Refibe). Az észrevételt tovább küldtük, várjuk a választ.

- Tanáraink dolgozatjavítási idejét 2 illetve 3 hétről 15 munkanapra szeretnénk módosítani, és kérelmeztük, hogy új dolgozat megírására csak az előző kijavítása után kerüljön sor.

- Kérvényeztük a 100 órás beszámoló lappal járó kötelezettségeink átalakítását

- A diákpresbitérium legközelebb április 12-én ülésezik, a fejleményeket keressétek a következő Alfában.

Lejegyezte: DPR
R.V.

Utazások Brandenburgba

„Ősöreg tölgyek, sötét bükk-csenevészek Mezőket kerítő zöldellő nyírek(...)”

2012. március 7-én jobban izgultunk, mint bármelyik nap az iskolában, hiszen talán ez volt az első komolyabb verseny, amelyre volt lehetőségünk jelentkezni. Nos, mindjárt elmagyarázzuk. Az idei KULCS ösztöndíjért versengők ismételten egy nagyszerű utazás részesei lehetnek, így nem csoda, hogy a nyeremény versenyre sarkallta a díjért küzdőket. Ez akkora vonzerő volt, hogy láthatóan az induló csapatokat igen csak szorgos munkára készítette, így igen színvonalas versengésnek lehettünk résztvevői. A versengő négy csapatot az alábbi diákok alkották: Nagyházú Szabina, Nagy Zsófia (11. ny), Csikai Ágnes (10.a), Molnár Miléna és Gyimóthy Anna (9. ny), Huszár Bori (9. ny).

A sok-sok készülés egyik nagyszerű bizonyítéka volt, hogy mindegyik prezentáció és előadás nagyon jól sikerült. A zsűriben dr. Szabóné Kuzma Márta és Pallos Éva tanárnők értékelték munkáinkat, őket igyekezett minden csapat elvarázsolni. Valamennyi induló versenyző ízletes brandenburgi étel-specialitásokkal lepte meg az érdeklődőket, így téve érdekeltébbé a közönséget is. Örömmünkre több más tanár is kíváncsi volt produkcióinkra és az előadásainkra. Az eredményhirdetésre fél négykor került sor, és amint meghallottuk a nevünket, örömmünkben azt sem tudtuk, hova kapjunk. Nagyon várjuk az utazást és a németországi élményeket. Köszönjük szépen a támogatást!

Nagy Zsófi és Nagyházú Szabina 11.ny

Egy csésze tea Éva tanárnővel

Sok – az influenzás időszak következményeként – halasztás és megbeszélés után végre leülhettem egy csésze tea társaságában Pallos Éva tanárnővel, iskolánk egyik idén érkezett némettanárnőjével beszélgetni.

Jól tudom, hogy tanárnő nem a környéken született. Hogyan került Szentendrére?

Veszprém megyében, Bakonybélben töltöttem a gyerekkoromat, ott jártam általános iskolába is. Pápán voltam gimnazista, 14 éves koromtól kollégiumban laktam. Az egyetemet Budapesten végeztem. Az egyetemen ismertem meg férjemet, ő akkor szentendrei lakos volt, így kerültem ide. Öt éve pedig Tahitótfaluban lakunk.

Miért választotta a tanári pályát? Volt valami különleges indíttatás?

Alapvetően mindig is érdekelt, milyen lehet tanárnak lenni, már kisdiákként is, de nem mondhatom, hogy kizárólag ez a cél lebegett a szemem előtt a pályaválasztás időszakában. A tanítás mellett szívesen fordítok, ha éppen adódik ilyen jellegű munka. Szívesen dolgoznék lektorként is, érdekes feladatnak tartom.

Miért a német szakos tanári képzést választotta?

Eredetileg nem készültem némettanárnak. Az egyik érettségi tárgyam a német volt ugyan, de akkoriban még csak fel sem merült bennem, hogy valaha behatóbban foglalkozzam ezzel a nyelvvel. Magyarból és töriből felvételiztem az ELTE-re. Magyarból felvettek, történelemből nem, amit így utólag nem is bánok, inkább kényszermegoldás lett volna. Magyar szakon épp befejeztem az

első két szemesztert, amikor lehetőségem adódott arra, hogy Németországban töltsék egy évet. Elvállaltam egy au-pair állást: két kisfiúra vigyáztam, együtt éltem a családdal, ellátást kaptam, sőt, még a nyelviskola díját is fizették. Nagyon érdekes volt olyan nyelvi csoportban tanulni, melynek minden tagja más országból érkezett. Ráadásul így nem

csak a „konyhanyelvet” sikerült elsajátítanom. Szerettem Münchenben élni – igazi világváros rengeteg kulturális rendezvénnyel –, alaposan megismertem nem csak a nyelvet, hanem a német kultúrát és mentalitást is. Közben hazajöttem németből felvételizni, nehogy kárba vesszen a megszerzett tudás. Felvettek az ELTE német nyelvtanári szakára, ahol néhány kiváló nyelvpedagógus tanárnak köszönhetően végül nagyon megszerettem ezt a munkát.

Melyik iskolában dolgozott korábban?

Itt Szentendrén a Petzeltben tanítottam magyart és németet.

Nagyjából háromnegyed év után a Refi miben és mennyiben különbözik a régi munkahelyétől? Mármint tudom, hogy biztosan volt és van is számos eltérés, de az érdekelne, hogy mennyivel könnyebb, avagy nem könnyebb a diákokkal végzett mindennapi teendő?

Itt talán könnyebb, érdeklődőbbek a diákok, de azért itt is akad olyan csoport, illetve vannak olyan tanulók, akikből bizony nem könnyű kellő érdeklődést és megfelelő munkamorált „kicsiholni”. Szóval az igazi különbség inkább a képességekben van.

Ha már iskola, a közvélemény szerint általában az azonosítható a sok diákcsínynyel, a rosszcsont illetve a szorgalmas és

jó lurkókkal. Éva tanárnő melyik tábort képviselte?

Példás, szorgalmas és jó tanuló voltam. Ami nem érdekelt, azt is megtanultam legalább négyesre; a magatartásommal sem voltak problémák.

Mik voltak ezek a „nemszeretem” tárgyak? Bár, ha tippelnem kéne, én azt mondanám a reálok, mivel tanárnő humán beállítottságú.

Valóban, a fizikát és a matematikát kevésbé kedveltem, de szorgalmasan tanultam. Érdekes módon a kémiaiával szemben viszont nem voltak ellenérzéseim.

Hogyan érzi iskolánkban magát?

Nagyon jól érzem magam itt, úgy gondolom, mind a diákokkal, mind pedig a tanárokkal sikerült megtalálnom a közös hangot. A kollégák kedvesek és segítőkészek voltak kezdettől fogva, nagyban megkönnyítve ezzel a beilleszkedést. Az iskola szellemiségével, értékrendjével és prioritásaival egyetértetek, és azt gondolom, hogy nagyon fontos az ilyen fajta gondolkodás, látásmód, nevelés. Nem is tudom, mi a legjobb szó rá, hogy meglegyenek azok a keretek és útmutatók, amelyek segíthetnek a fiataloknak, hogy eligazodjanak a világban.

Tudom, hogy tanárnőnek van két kislánya; Hanna (5) és Blanka (3), és egy hosszabb kihagyás után jött most hozzánk tanítani. Mennyiben nehezíti meg ez a munkáját? Nehéz visszarázódni?

Tartottam ugyan tőle, hogy miként is fog a megváltozott helyzetben működni a család, hogyan fogok beérni reggelente a mun-

kahelyre, mert amíg otthon voltam, addig a lányokhoz igazítottam a napirendet. Meglepően jól sikerült átállnunk a „munkás életre”, amihez persze férjem és az egész család segítsége is nagyban hozzájárult.

Ha megengedi, lenne egy privát kérdés is. Hogyan ismerkedtek meg a férjével?

Az egyetemen, német szakon, de ő végül nem ezen a pályán helyezkedett el. Történészként és muzeológusként dolgozik.

Lássunk néhány kedvencet! Kitől olvas szívesen?

Többnyire az a kedvenc könyvem, amit éppen olvasok. (Ha nem jó, úgysem olvasom végig.) Nagy kedvencem García Márquez és tőle a Száz év magány című könyv. És persze minden más írását is szívesen olvasom. Magyar vonatkozásban pedig Márai Sándort kedvelem. De szeretem a verseket is; Kosztolányi, Szabó Lőrinc és Weöres Sándor verseit olvasom a legszívesebben.

Minden embernek van valamilyen nagy álma, amit egy kis batyuban tart és dédelget, néha előveszi és nézegeti. Biztos tanárnőnek is volt vagy van ilyen dédelgetett álma, elmondaná nekem?

Általános és középiskolás koromban Egyiptomba szerettem volna mindenképpen eljutni, mert nagyon érdekelt az ókori kultúra ezen része. Mostanra ez az álom kissé elfelejtődött, de beteljesülése azért nem lehetetlen.

Cs. A. K. 12. ny

Irány Skócia!

Idén is megrendezték a Jane Hainingről elnevezett angol nyelvi emlékversenyt, melyen a 8. osztályos tanulók indulhatnak a református iskolákból, budapesti iskolákból és a versenyt szervező Vörösmarty Mihály Általános Iskolából. Ki is tulajdonképpen az a Jane Haining, akinek az emlékére alapították a versenyt?

A vetélkedőnek helyszínt adó Vörösmarty Mihály Általános Iskolát egy Magyarországon működő skót misszió alapította, és így kezdte meg 1912-ben az oktatást. A missziót azzal a céllal alapították, hogy minden

gyermeket hitben és Isten iránti szeretetre neveljenek. Ebben az iskolában dolgozott 1935 és 1944 között a verseny névadója, Jane Haining, internátusi igazgatóként. Az 1940-es évek elején zsidó diákjait és családjaikat bújtatta és menekítette az országból, ezért később őt is elhurcolták Auschwitzba, ahol a koncentrációs táborban meghalt.

Iskolánkban az első írásbeli fordulón két diákunk jutott tovább a „döntőbe”: Barton Patrik és Szalai Lilla 8. a osztályos tanulók. A második forduló szóbeli megmérettetés volt. Minden versenyzőnek a vizsga elején

könyv nélkül, angol nyelven kellett idéznie a Bibliából, és azt is meg kellett indokolnia, hogy miért azt az idézetet választotta. Ezután egy nyelvi szituáció bemutatására került sor, amit egy angol származású zsűritag is figyelemmel kísért. Legutolsó feladatként egy képen megjelenített témáról kellett véleményét alkotnia. Joggal mondthatom, hogy nagyon büszkék lehetünk iskolánk tanulóira, akik mind a ketten helyezéssel tértek

haza. Barton Patrik harmadik, míg Szalai Lilla első lett, így bejutott azon három tanuló közé, akik nyáron egy tíz napos skóciai utazáson vehetnek részt. Őket iskolánk ifjú angoltanárnöje, Tóth Enikő kíséri el. Ezúton is szeretnék gratulálni mindkét versenyzőnek, valamint megköszönni Tóth Enikő tanárnőnek a lelkiismeretes felkészítést!

Szalai Kata 12. nyek

A tavasz hírnöke

„Amikor még Február fagyos csizmái kopognak a hegyeken, s az öregedő tél önmagáról dúdol jeges nótákat a fenyőknek, lent a völgyekben megpuhul a szélhordta avar, és a mezőkön bogarászó varjak felnéznek a felhőkre, hogy valahonnan délről nem hoztak-e valami üzenetet.

Mert ilyenkor már van valami a levegőben, amitől elcsendesedik a fák orgonája, figyelve kihúzzák magukat az öreg bükkök, és a som rügyeit úgy csiklandozza valami belülről, hogy már alig férnek a bőrükbe.

Estéenként puha köd leng a patakok ágya felett, különös vajúdó párát lehel a föld, amelytől megreszketnek az alvó lepkék bábbölcsőjükben, és álmosan fintorog a mókus meleg téli fészkében.

S ha felsüt a nap, nyújtózkodik az erdő. A fák korhadt ágakat dobznak le magukról, az utak kezdenek felszáradni, a szél a téli sziszegés helyett lágyabb suhogással fésüli az erdőt, s egy reggelen a bokrok alatt kinyitja ezer, fehér csillagszemét a hóvirág.

Hideg van még ilyenkor, s a hidegnek nincs más színe, csak a fehér.”

Fekete István

Amint a virág neve is mutatja, gyakori, hogy még hófoltok között virágzik, így a tavasz egyik hírnökeként tartják számon.

Elnevezése más nyelvekben is köthető a hóhoz. Tudományos neve a *Galanthus nivalis* név első tagja a görög gala „tej” és a szintén görög eredetű anthosz „virág” szavak összetétele. A rendszertani név második tagja latin eredetű, a *nivalis* azt jelenti: „havas, hóban termő”. Az angol nyelvben a snowdrop jelentése „hócsepp”, az orosz elnevezésben a podsznyezsnyik belosznyezsnij azt jelenti,

hogy „hó alatti hófehér dolog”. A németül Schneeglöckchen „hóharangocska” a virág neve. Népi elnevezései is legalább ennyire érdekesek, pl.: fehér tavaszika, Gergely-napi virág, gyócsé, gyolcsika, havadi, hócsepp, hófehérke, nyakaszakadt lickus stb.

Jellegzetes alakú, fehér színű és bókóló virágaival februártól áprilisig találkozhatunk. Aki teheti, látogasson el ebben az időszakban az Alcsúti Arborétumba, ahol a több mint 2 és fél hektáron elterülő hóvirágmező egyedülálló látványt nyújt: az ország legnagyobb, egybefüggő hóvirágszőnyege várja a kirándulókat.

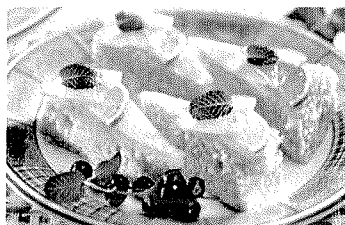
A hóvirágot egész Európában veszélyezteti a kereskedelmi célú gyűjtés, ezért 2005 óta tilos letépni, illetve a hagymáját begyűjteni. Természetvédelmi értéke 10.000,- Ft.

Aki mégis szeretne a saját kertjében a hóvirág kis harangocskáiban gyönyörködni, vásároljon olyan hóvirághagymákat, melyeket kertészetekben állítanak elő, így forgalmazásuk nem veszélyezteti a növény természetes állományát.

Haraszti Lilla 12.ny

Citromos sütemény

- 4 tojás
- 13 dkg cukor
- 1 citrom leve és héja
- 8 dkg margarin
- 1 csomag sütőpor
- 12 dkg finom liszt

1. A tojások sárgáját és a cukrot habosra keverjük, de a cukrot csak fokozatosan adagoljuk hozzá.

2. Az így nyert cukros masszába belekeverjük a citrom levét és belereszeljük a héját is. Amikor a sárga felületet már lereszeltük,

figyeljünk arra, hogy a fehér rész ne kerüljön bele, mert ez keserűvé teheti az egészet!

3. Ezután a félkész masszához olvasztott margarint keverünk.

4. A lisztet és a sütőport is hozzáteesszük.

5. A következő lépésben a tojások fehérjét kemény habbá verjük majd ezt is fokozatosan hozzáadjuk a tésztához.

6. A már kész masszát egy sütő papírral kibélelt tesibe öntjük.

7. Ezek után az előmelegített sütőben 180°C-on 25 percig sütjük.

JÓ ÉTVÁGYAT!

Török Emma 6.a

Szókereső

Ó	G	Z	O	M	Ő	G	Z	I	É	A	Z	J	T	R	F
T	A	L	U	D	Ó	B	É	R	S	S	Z	Ó	M	E	A
E	R	E	V	E	S	Á	Z	Ú	H	E	L	Z	O	B	N
N	R	T	T	E	M	É	T	A	D	N	E	A	I	M	D
A	G	D	A	P	S	É	N	A	T	O	Z	N	L	E	A
P	É	V	E	T	E	M	É	S	Z	T	Ő	D	I	K	N
I	D	G	E	I	D	A	E	L	A	S	I	H	L	A	G
R	N	L	Y	O	Z	Y	L	O	G	Y	Á	T	N	Z	Ó
E	E	L	D	U	N	S	B	A	G	Y	O	C	Ú	S	N
N	V	Ó	O	E	L	B	O	T	L	I	K	I	R	D	S
D	K	M	K	C	I	U	R	L	S	Á	D	A	K	A	E
A	R	R	Ő	S	Ú	Y	O	V	T	É	P	K	E	D	H
O	E	A	N	A	I	D	N	I	Ő	L	E	Z	S	E	M
B	P	Ü	S	P	Ö	K	Á	A	S	C	Á	G	O	P	L
Ó	L	Á	L	P	Á	T	L	T	N	R	O	M	L	I	K

AKADÁS	JÓZAN
ATTITÚD	LEHÚZÁS
BERKENYE	LILIOM
BÓDULAT	MESZELŐ
DODÓKA	NANYI
DÚCOL	NAPIREND
ELBORONÁL	POGÁCSA
ELBOTLIK	PÜSPÖK
EMÉSZTŐDIK	ROMLIK
ERDEI	STONES
ÉRZÉSTELEN	SZAKEMBER
FANDANGÓ	TÁPLÁLÓ
GYULU	TÉPKED
HARCÁSZAT	VENDÉG
INDIANA	ZSOLT
IZGÓMOZGÓ	

A szókereső megfejtése a következő vicc befejezését fogja adni:

A bíró a tetten ért zsebmetszőhöz:

- Szóval azt állítja, hogy tévedésből tette el más pénztárcáját?

Nem vette észre, hogy a tárca idegen?

- ...

Kellemes tavaszi szünetet kívánunk minden olvasónknak!

Impresszum:

főszerkesztő : Dr. Török Márta, **diákfőszerkesztő**: Szalai Katalin 12. ny, **olvasó-főszerkesztő**: Kun Csabáné Kovalik Judit, **olvasószerkesztő**: Poros Júlia, **felelős kiadó**: Földi János igazgató **fotó**: Ferenczi Alpár

aktuális számunk szerzői: Török Emma 6.a, Szondy Dalma 9. ny, Nagy Zsófi 11.ny, Nagyházú Szabina 11.ny, Rózsa Viktória 11.a, Haraszti Lilla 12.ny, **tördelés-technika**: Köpeczi-Bócz Balázs 11.a, Tóth Ádám 11.a